

Комп'ютерне моделювання задач прикладної математики

Моделювання дифузійних процесів

Моделювання дифузійних процесів

У розділі розглядаються ключові питання щодо побудови моделей дифузійних процесів. Наводяться основні чисельні методи розв'язання рівнянь у частинних похідних та визначаються межі їх застосованості. На наочному прикладі моделювання поширення тепла у прямокутній пластинці показані основні прийоми програмної реалізації наведених у розділі алгоритмів.

Дифузія

- Дифузія — один із ступенів численних технологічних процесів фізичної хімії ([адсорбції](#), сушки, [екстрагування](#), [брикетування](#) з в'яжучими речовинами, тощо). Дифузія відбувається в [газах](#), [рідинах](#) і [твердих тілах](#). Механізм дифузії в цих речовинах істотно різний. Дифузія що відбувається внаслідок теплового руху [атомів](#), [молекул](#), — молекулярна дифузія. Дифундувати можуть як частинки сторонніх речовин (домішок), нерівномірно розподілених у середовищі, так і частинки самої речовини середовища. У останньому випадку процес називається самодифузією. [Термодифузія](#) — це дифузія під дією [градієнта](#) температури в об'ємі тіла, [бародифузія](#) — під дією [градієнта тиску](#) або [гравітаційного поля](#). Перенесення заряджених частинок під дією зовнішнього [електричного поля](#) — [електродифузія](#). У рухомому середовищі може виникати [конвекційна дифузія](#), при вихровому русі газу або рідини — [турбулентна дифузія](#).
- Наслідком дифузії є переміщення часток із областей, де їхня концентрація висока, в області, де їхня концентрація низька, тобто вирівнювання концентрації часток у термодинамічній системі, встановлення рівноваги за складом.

Рівняння дифузії

- **Рівняння дифузії** являє собою окремий вид диференціального рівняння в часткових похідних. Буває нестационарним і стаціонарним.
- В сенсі інтерпретації при вирішенні *рівняння дифузії* мова йде про знаходження залежності концентрації речовини (або інших об'єктів) від просторових координат і часу, причому заданий коефіцієнт (в загальному випадку також залежить від просторових координат і часу), що характеризує проникність середовища для дифузії.
- При вирішенні *рівняння теплопровідності* мова йде про знаходження залежності температури середовища від просторових координат і часу, причому встановлено теплоємність і теплопровідність середовища (також в загальному випадку неоднорідність).
- У загальному випадку можна сказати, що темп дифузії пропорційний швидкості молекул (яка, в свою чергу, пропорційна температурі і обернено пропорційна масі молекул), а також пропорційний площі перерізу зразка.

Математичний опис

Динамічна змінна

$$n = n(\mathbf{r}, t), \mathbf{r} = \{x, y, z\}$$

Дифузійний потік

Дифузійним потоком або густиною дифузійного потоку j називають кількість речовини, що проходить через одиницю площі за одиницю часу. Ця величина дорівнює

$$\mathbf{j} = -D(n)\nabla n(\mathbf{r})$$

тобто, потік пропорційний градієнту концентрації ([перший закон Фіка](#)). Знак мінус показує, що дифузія відбувається у напрямку, протилежному до зростання градієнту. Величина $D(n)$ називається [коефіцієнтом дифузії](#), і є мірою дії середовища на частинки. Фізичний сенс коефіцієнта дифузії: це кількість речовини, що проходить через ділянку в 1 м^2 при градієнті концентрації речовини у 1 моль/м^3 на метр.

Математичний опис

Рівняння дифузії

З рівняння неперервності (яке можна розуміти як закон збереження кількості частинок) можна вивести [рівняння дифузії](#)

$$\frac{\partial n(\mathbf{r}, t)}{\partial t} + \operatorname{div} \mathbf{j} = 0$$

а використавши вираз для густини потоку, $\mathbf{j} = -D(n)\nabla n(\mathbf{r})$, можна отримати феноменологічне рівняння дифузії

$$\frac{\partial n(\mathbf{r}, t)}{\partial t} = \operatorname{div} D(n(\mathbf{r}, t))\mathbf{j}(\mathbf{r}, t)$$

у випадку незмінного $D=\text{const}$ перетворюється на [другий закон Фіка](#):

$$\frac{\partial n(\mathbf{r}, t)}{\partial t} = D\Delta n(\mathbf{r}, t) + f(\mathbf{r}, t)$$

де $\Delta = \operatorname{div}\nabla$ — [оператор Лапласа](#)

$f(\mathbf{r}, t)$ — інтенсивність джерел речовини $n(\mathbf{r}, t)$

$\nabla = (\partial x, \partial y, \partial z)$ — [оператор набла](#)

$\Delta = \nabla^2 = \partial^2/\partial x^2 + \partial^2/\partial y^2 + \partial^2/\partial z^2$ — [оператор Лапласа](#).

Постановка задачі

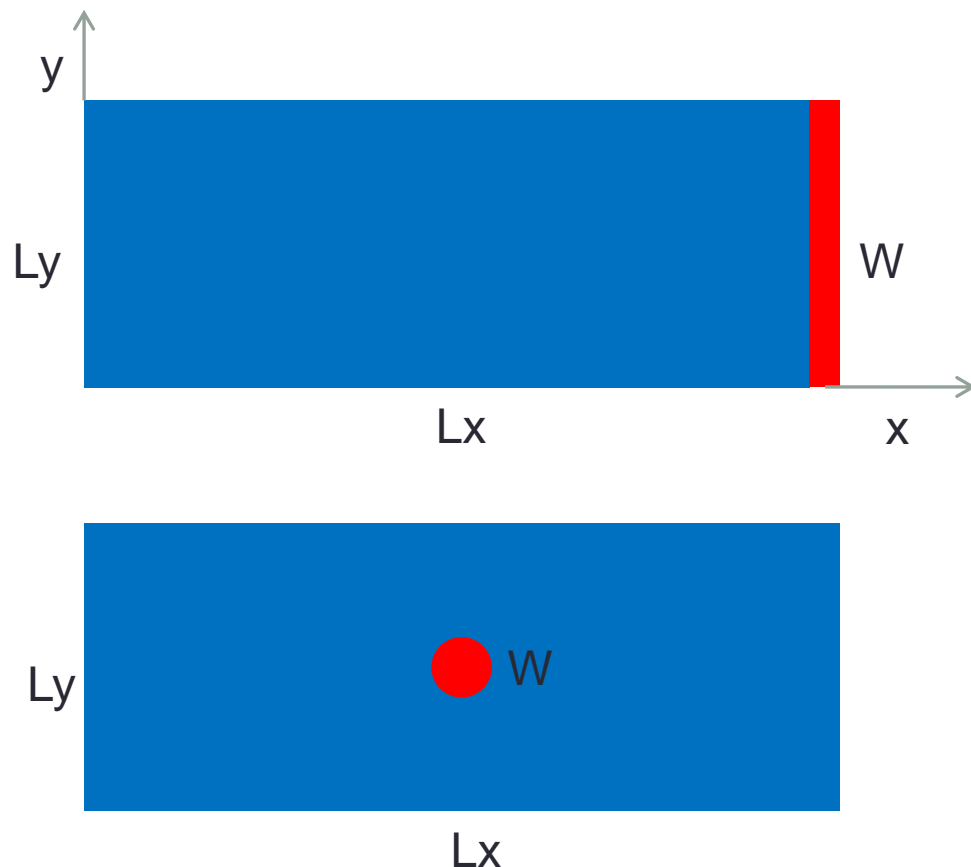
Дано

- Прямокутна пластина зі сталим коефіцієнтом температуропровідності D .
- Задано початковий розподіл температури $T = T(x, y)$, потужність W_i та координати (x_i, y_i) джерел тепла.

Задача

Проаналізувати зміну температури різних точок пластини з часом.

Постановка задачі

Рівняння теплопровідності

$$\frac{\partial T(\mathbf{r}, t)}{\partial t} = D \Delta T(\mathbf{r}, t)$$

Температура поверхні

$$T = T(x, y, t)$$

Початкові умови

$$T(x, y, t=0) = T_0(x, y)$$

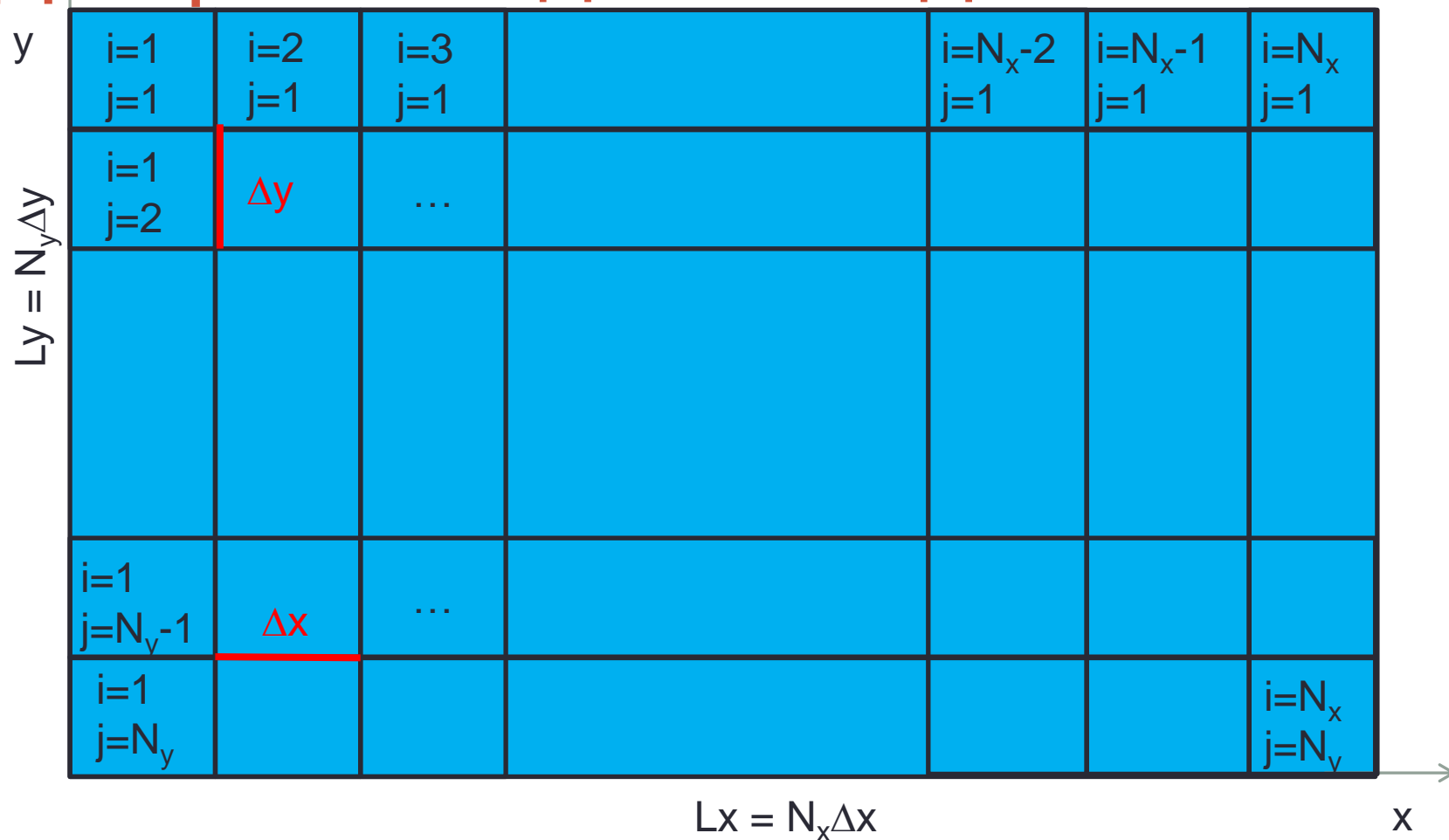
Граничні умови

- фіксовані
- періодичні
-

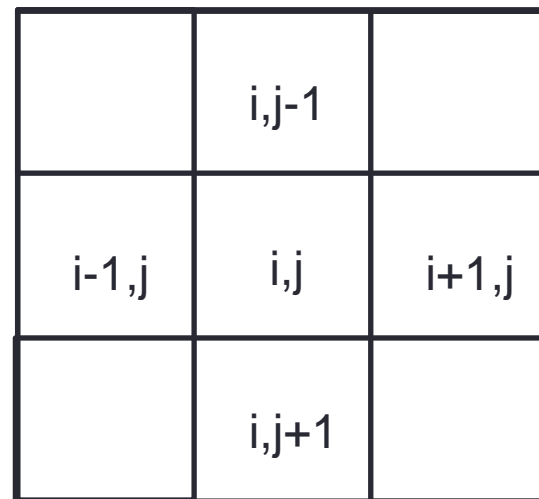
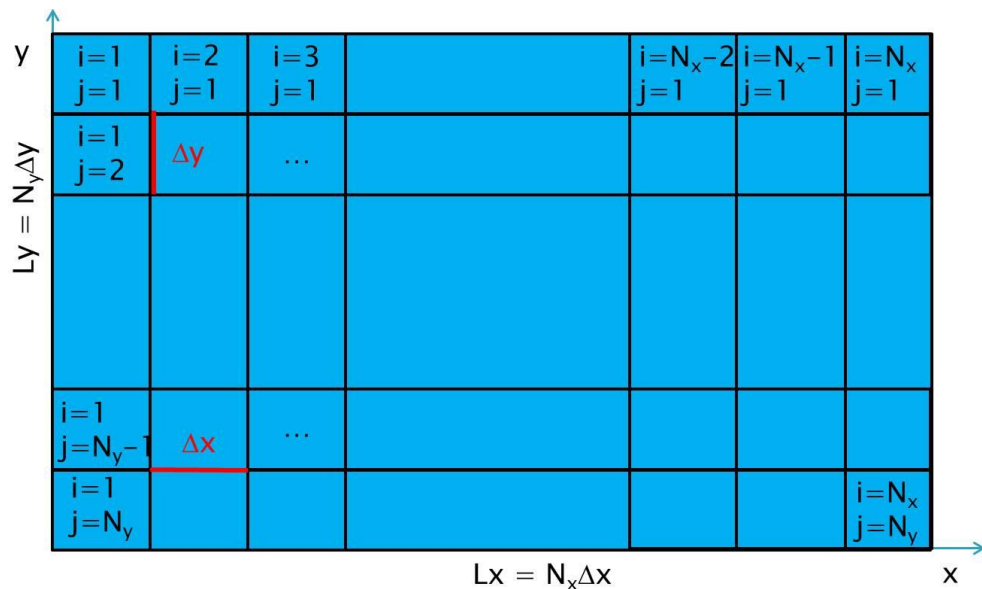
Потужність джерела тепла

- $W(x, y, t)$ – змінна у часі
- $W(x, y)$ – не змінна у часі

Дискретне подання моделі

Дискретне подання операторів

Рівняння теплопровідності

$$\frac{\partial T(\mathbf{r}, t)}{\partial t} = D \Delta T(\mathbf{r}, t)$$

Перехід до дискретного простору

$$T(x, y) = T(i, j)$$

Огляд числових методів розв'язання параболічних рівнянь

- Функції, неперервні у просторі й часі, можна замінити векторами, компоненти яких визначаються лише у дискретних точках простору і часу.
- Дифузійне рівняння у континуальній формі

$$\frac{\partial u(\mathbf{r}, t)}{\partial t} = D \Delta u(\mathbf{r}, t)$$

- Перехід до дискретного простору

$$u_{i,j}^n = u(\mathbf{r}, t), \quad n = \Delta t \dots N \times \Delta t$$

- Точність і стійкість чисельного розв'язку рівнянь у частинних похідних залежать від характерних часових масштабів процесів, які описуються цими рівняннями. Тому у загальному випадку перед застосуванням різницевого методу до рівнянь у частинних похідних важливо встановити деякі істотні фізичні властивості таких рівнянь.

Огляд числових методів розв'язання параболічних рівнянь

Явний метод першого порядку точності — найпростіший шлях розв'язання рівняння дифузії за часом, аналогічний методу Ейлера для звичайних диференціальних рівнянь. У момент часу $t = 0$ початкові умови визначають залежну змінну на просторовій сітці $\{x_j\}$ (x_j — координата j -го вузла просторової сітки). Розглянемо одновимірний випадок (ланцюжок із N вузлів, розміщених на відстані Δ , в кожному з яких визначена змінна u). Нам необхідно проінтегрувати рівняння

$$\frac{\partial u}{\partial t} - D \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} = 0$$

у межах кроку за часом Δt . Просторовий оператор $\partial^2/\partial x^2$ — друга похідна за простором, яка за аналогією до другої похідної за часом визначається так:

$$\frac{\partial^2}{\partial x^2} u_j^n \approx \frac{u_{j+1}^n - 2u_j^n + u_{j-1}^n}{\Delta^2}$$

де Δ — крок за простором, $u_j^n = u(t_n, x_j)$. У такому випадку u_j^{n+1} знаходиться з різницевого рівняння

$$u_j^{n+1} = u_j^n + \frac{D\Delta t}{\Delta^2} (u_{j+1}^n - 2u_j^n + u_{j-1}^n), \quad \Delta t \leq \frac{1}{2} \frac{\Delta^2}{D}$$

Огляд числових методів розв'язання параболічних рівнянь

Неявний Метод Кранка - Нікольсона

Усереднюючи просторовий дифузійний член за часом, отримуємо неявну схему

$$u_j^{n+1} = u_j^n + \frac{D\Delta t}{2\Delta^2} (u_{j+1}^{n+1} - 2u_j^{n+1} + u_{j-1}^{n+1}) + \frac{D\Delta t}{2\Delta^2} (u_{j+1}^n - 2u_j^n + u_{j-1}^n)$$

Метод є безумовно стійким. Крім того, він має точність другого порядку як за часовим, так і за просторовим кроком і завдяки цим перевагам широко застосовується. Однак точність і стійкість схеми були отримані ціною ускладнення системи рівнянь для визначення величин u_j^{n+1} . Нові значення u_j^{n+1} визначені неявно, що потребує додаткового розв'язання матричного рівняння на кожному кроці за часом.

Метод «з переступом»

$$u_j^{n+1} = u_j^{n-1} + 2 \frac{D\Delta t}{\Delta^2} (u_{j+1}^n - 2u_j^n + u_{j-1}^n)$$

Огляд числових методів розв'язання параболічних рівнянь

Метод Дюфора - Франкеля

$$u_j^{n+1} = u_j^{n-1} + 2 \frac{D\Delta t}{\Delta^2} (u_{j+1}^n - [u_j^{n+1} + u_j^{n-1}] + u_{j-1}^n)$$

Використовуючи нескладні перетворення, можна знайти явний вираз для функції u_j^{n+1} у кожному вузлі сітки

$$u_j^{n+1} = \left(\frac{1 - \alpha}{1 + \alpha} \right) u_j^{n-1} + \frac{\alpha}{1 + \alpha} (u_{j+1}^n + u_{j-1}^n)$$

де

$$\alpha = 2 \frac{D\Delta t}{\Delta^2}$$

Наведена явна схема є стійкою. Зрозуміло, що поданий метод має великі можливості, але необхідно відзначити, що для великих кроків за часом різницева схема призводить до коливань, хоча і незростаючих.

Дискретне рівняння теплопровідності

	$i,j-1$	
$i-1,j$	i,j	$i+1,j$
	$i,j+1$	

Рівняння теплопровідності

$$\frac{\partial T(\mathbf{r}, t)}{\partial t} = D \Delta T(\mathbf{r}, t)$$

Перехід до дискретного простору

$$T(x, y) = T(i, j)$$

Оператор Лапласа

$$\Delta T(x, y) = \Delta T(i, j) = \left(\frac{T_{i+1,j} - 2T_{i,j} + T_{i-1,j}}{(\Delta x)^2} + \frac{T_{i,j+1} - 2T_{i,j} + T_{i,j-1}}{(\Delta y)^2} \right)$$

Рівняння теплопровідності

$$T_{i,j}(t + \Delta t)$$

$$= T(i, j) + \left(D_x \frac{T_{i+1,j} - 2T_{i,j} + T_{i-1,j}}{(\Delta x)^2} + D_y \frac{T_{i,j+1} - 2T_{i,j} + T_{i,j-1}}{(\Delta y)^2} \right) \Delta t + W_{i,j} \Delta t$$

$$T_{i,j=0}-?$$

$$T_{i,j=Ny+1}-?$$

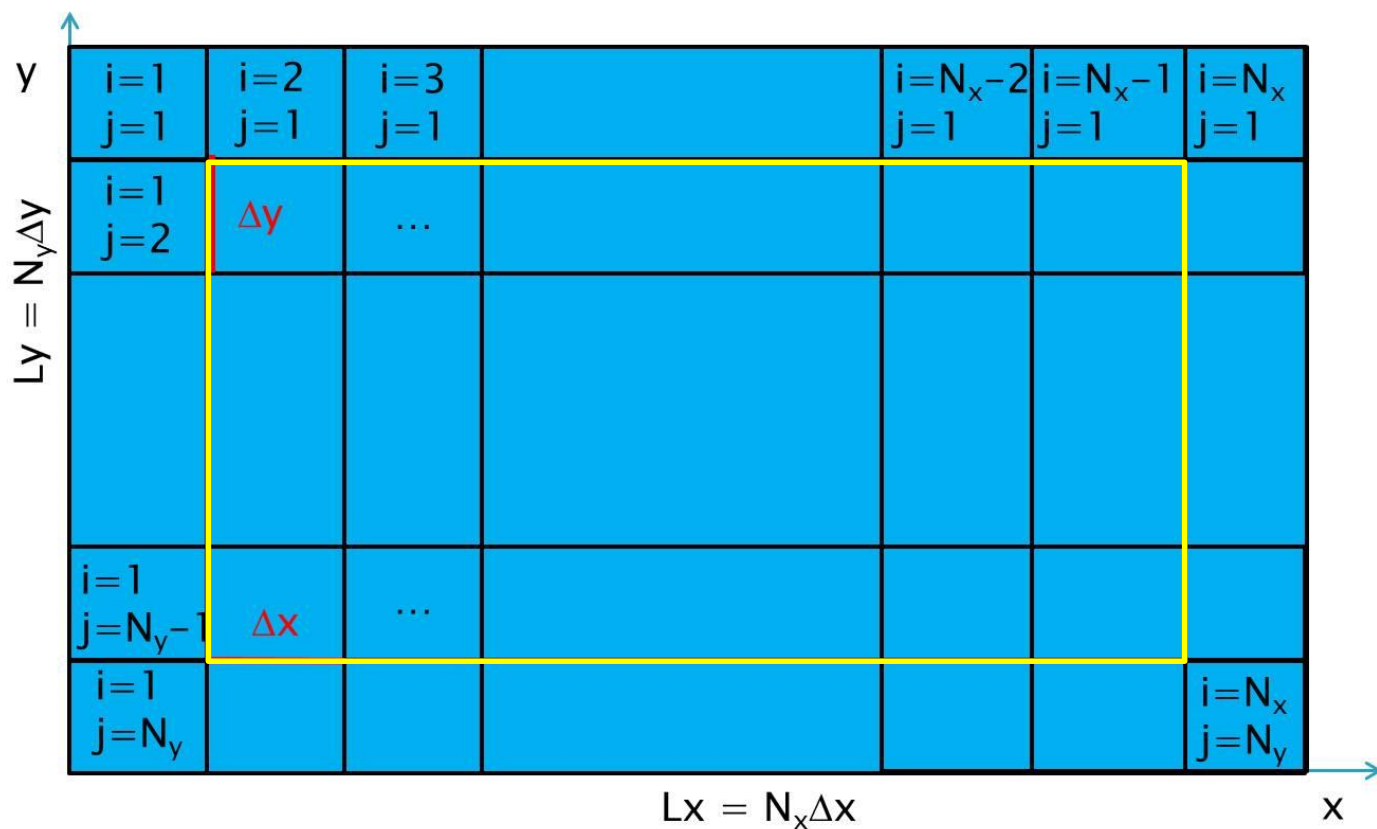
$$T_{i=0,j}-?$$

$$T_{i=Nx+1,j}-?$$

Граничні умови

Фіксовані:

$$\forall j T(1,j) = \forall j T(N_x,j) = \forall i T(i,1) = \forall i T(i,N_y) = T_c$$

Граничні умови

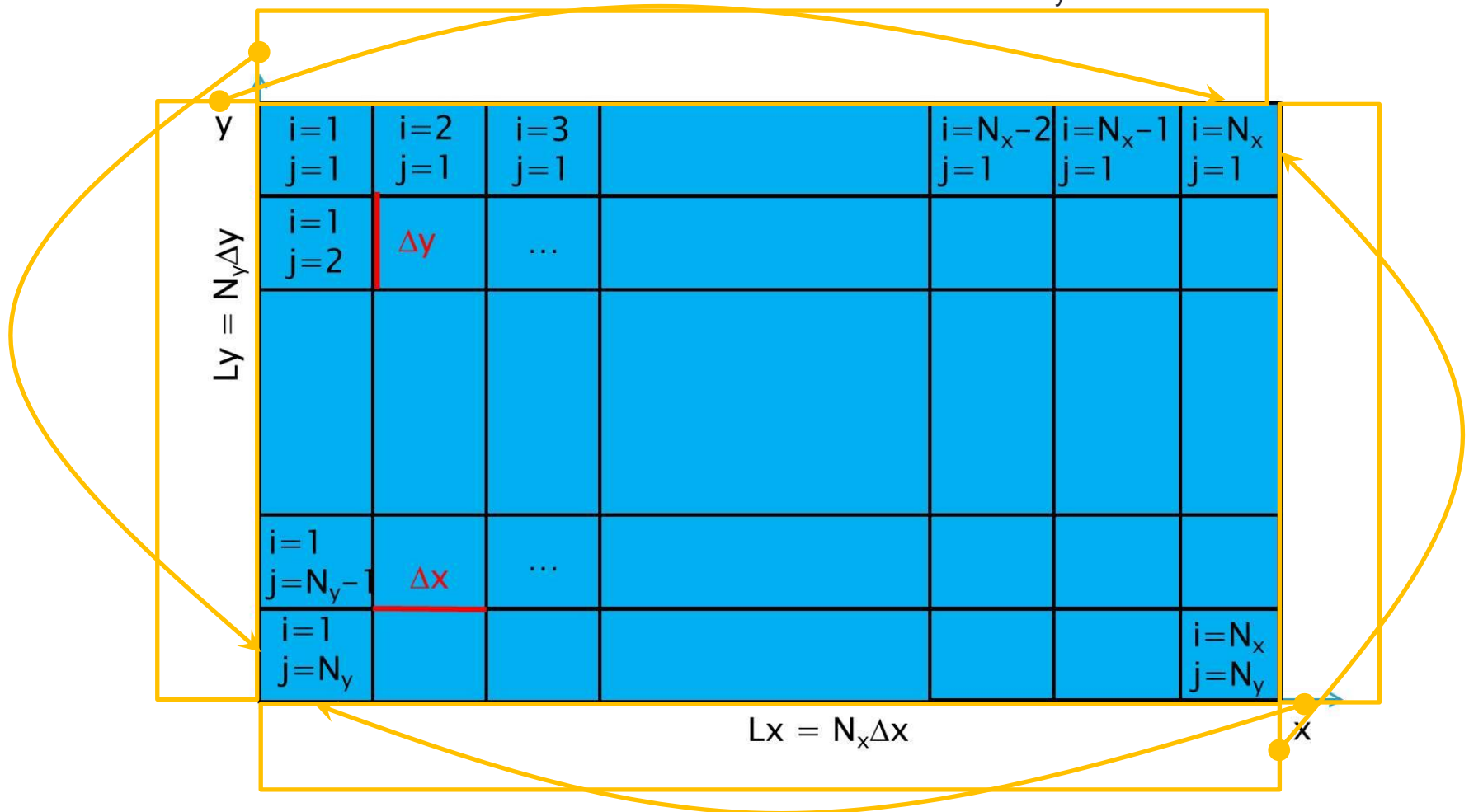
Періодичні:

$$\forall j \ T(0,j) = T(N_x,j);$$

$$\forall j \ T(N_x+1,j) = T(1,j)$$

$$\forall i \ T(i,0) = T(i,N_y)$$

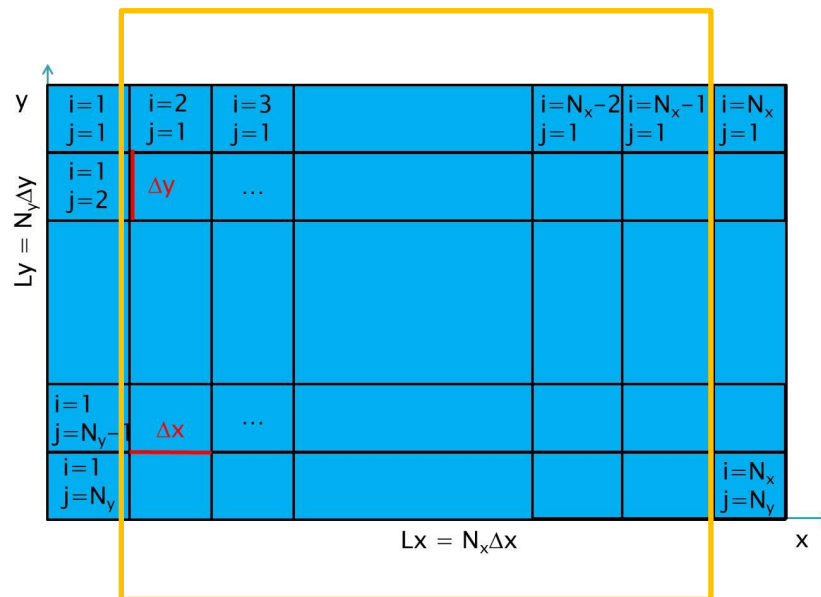
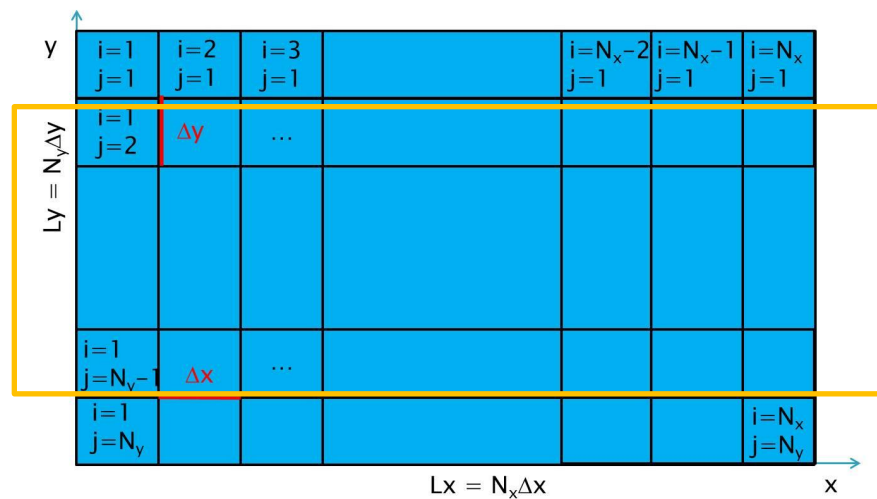
$$\forall i \ T(i, N_y + 1) = T(i, 1)$$

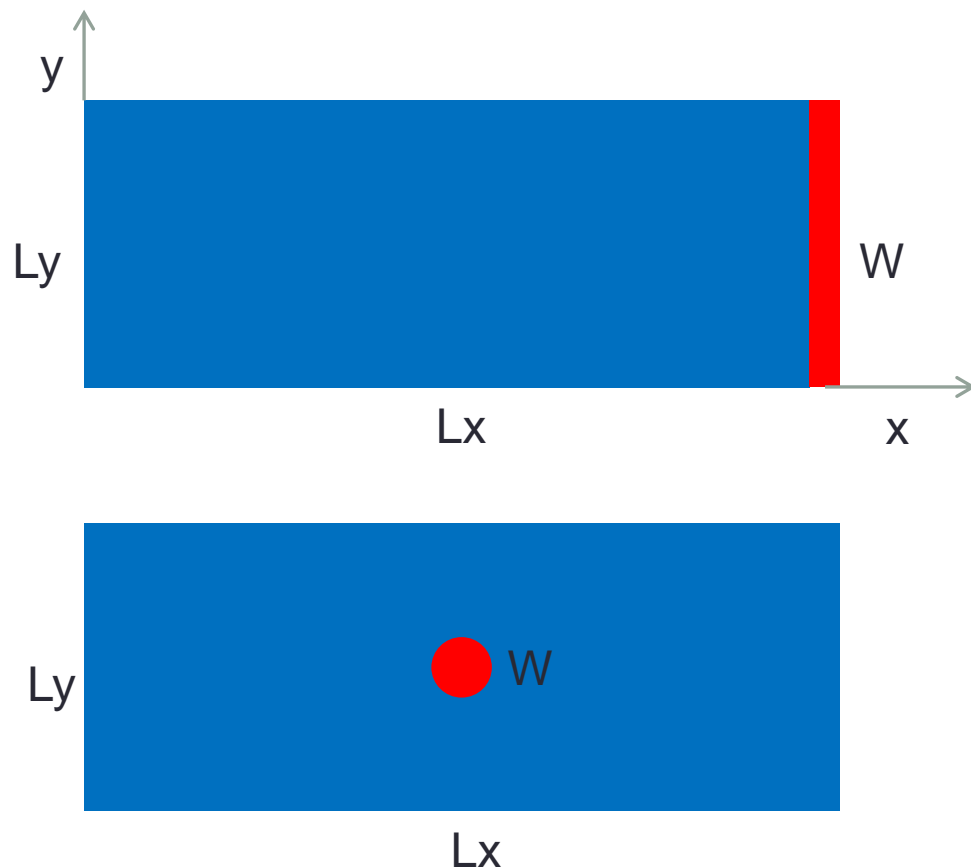
Граничні умови

Змішані

	$i, j-1$	
$i-1, j$	i, j	$i+1, j$
	$i, j+1$	

Постановка задачі

Рівняння теплопровідності

$$\frac{\partial T(\mathbf{r}, t)}{\partial t} = D \Delta T(\mathbf{r}, t)$$

Температура поверхні

$$T = T(x, y, t)$$

Початкові умови

$$T(x, y, t=0) = T_0(x, y)$$

Граничні умови

- фіксовані
- періодичні
-

Потужність джерела тепла

- $W(x, y, t)$ – змінна у часі
- $W(x, y)$ – не змінна у часі

Дискретне рівняння теплопровідності

	$i,j-1$	
$i-1,j$	i,j	$i+1,j$
	$i,j+1$	

Рівняння теплопровідності

$$\frac{\partial T(\mathbf{r}, t)}{\partial t} = D \Delta T(\mathbf{r}, t)$$

Перехід до дискретного простору

$$T(x, y) = T(i, j)$$

Оператор Лапласа

$$\Delta T(x, y) = \Delta T(i, j) = \left(\frac{T_{i+1,j} - 2T_{i,j} + T_{i-1,j}}{(\Delta_x)^2} + \frac{T_{i,j+1} - 2T_{i,j} + T_{i,j-1}}{(\Delta_y)^2} \right)$$

Рівняння теплопровідності

$$\begin{aligned} & T_{i,j}(t + \Delta t) \\ &= T(i, j) + \left(D_x \frac{T_{i+1,j} - 2T_{i,j} + T_{i-1,j}}{(\Delta_x)^2} + D_y \frac{T_{i,j+1} - 2T_{i,j} + T_{i,j-1}}{(\Delta_y)^2} \right) \Delta t + W_{i,j} \Delta t \end{aligned}$$

Алгоритм

- Розбиваємо континуальний простір поля пластини на однакові домени розміром $\Delta \times \Delta$ та вважаємо, що температура вздовж окремого домена є сталою величиною.
- Задаємо коефіцієнт дифузії D (у неоднорідному випадку — окремо вздовж кожного виміру x та y : D_x та D_y). Задаємо початковий розподіл температури $T_{i,j}(t=0)$ (де i, j визначають координати окремого домена на ґратці). Встановлюємо координати і потужності джерел тепла $W_{i,j}$. Задаємо $t=0$.
- Запускаємо цикл за t . Шляхом послідовного перебору всіх вузлів ґратки (окремих доменів) за допомогою різницевої схеми перераховуємо температури доменів на наступному кроці за часом. На цьому етапі створюємо два цикли за i та за j і перераховуємо температуру кожного домена за формулою обраного методу.
- Виводимо поточний розподіл температури на екран, зафарбовуючи елементи так, що різним температурам відповідають різні кольори.
- Збільшуємо час на крок Δt .
- Якщо цикл за t закінчився — вихід із програми

Приклад розв'язку

Рисунок — Поширення тепла у тонкій пластині, межі якої підтримуються при сталій температурі

Приклад розв'язку

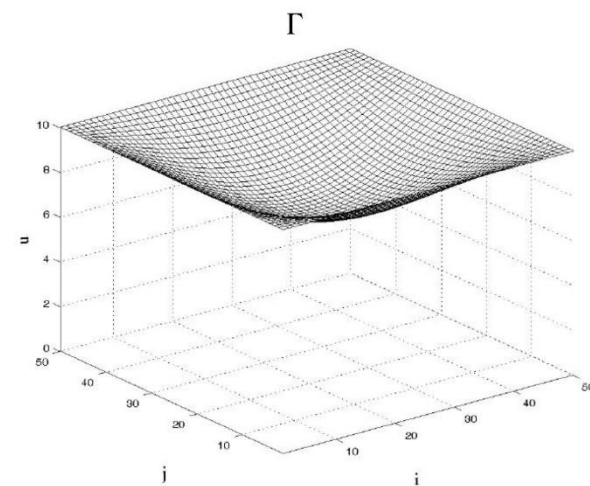
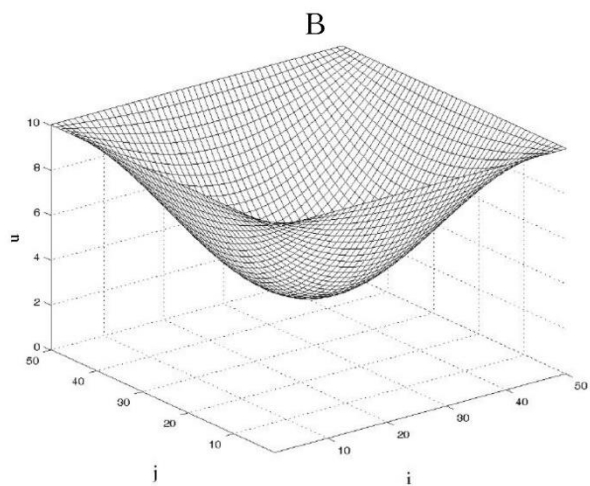
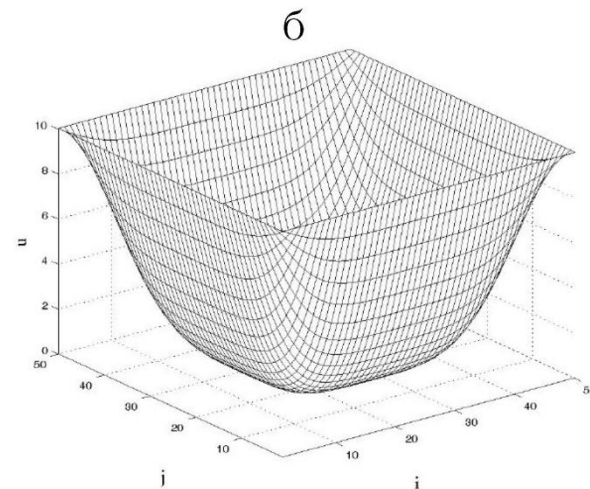
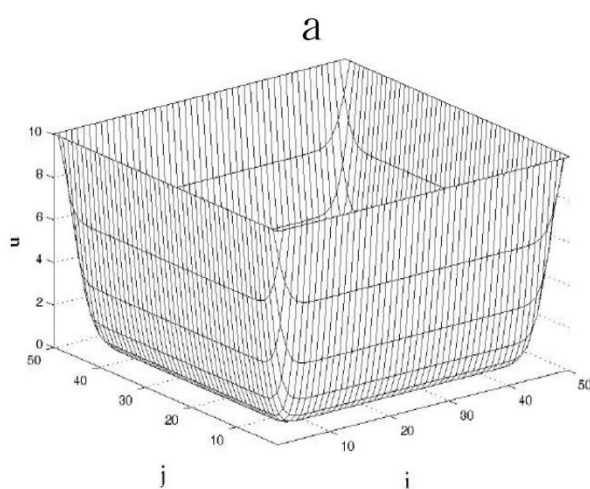
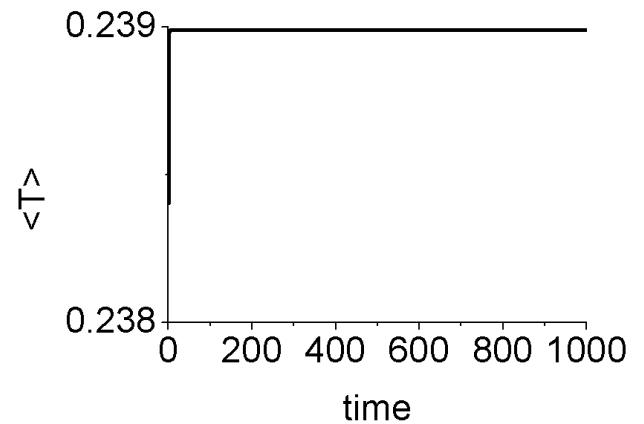
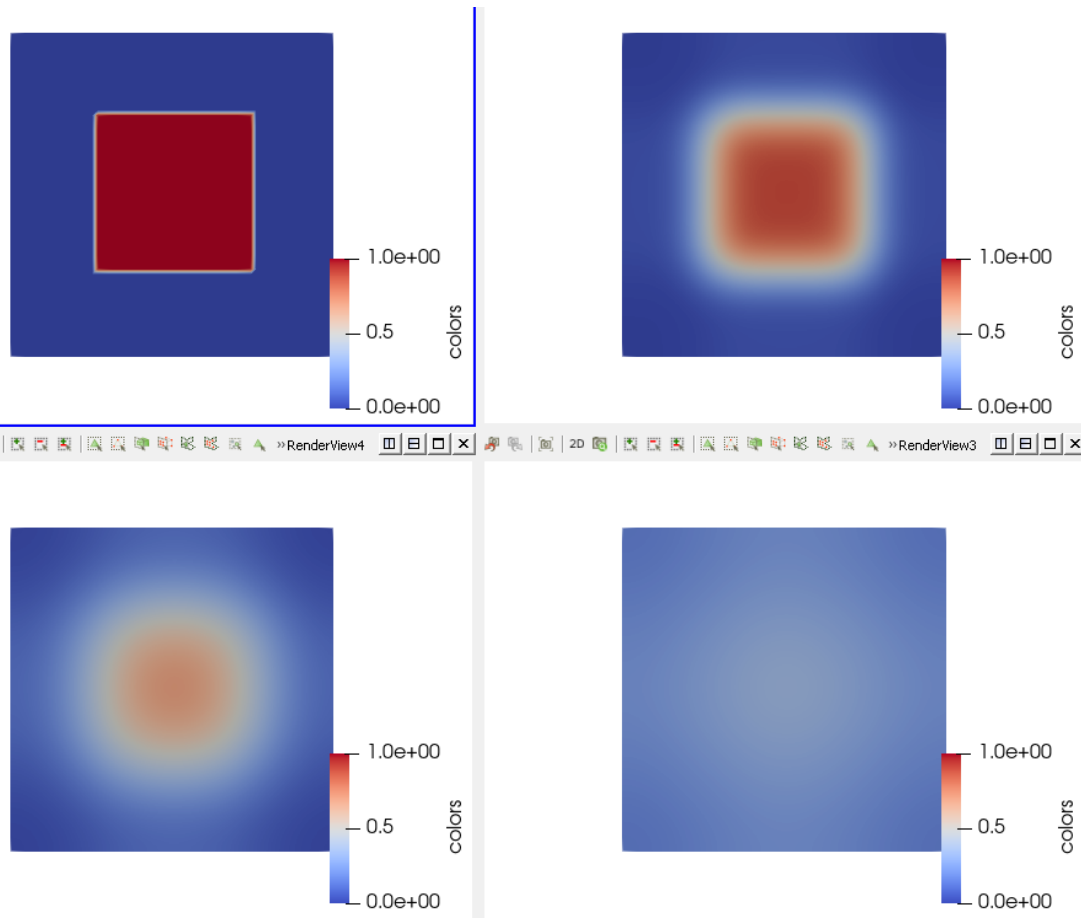

Рисунок — Розподіл температури у полі пластини у різні моменти часу: а) $t = 1$; б) $t = 10$; в) $t = 50$; г) $t = 100$

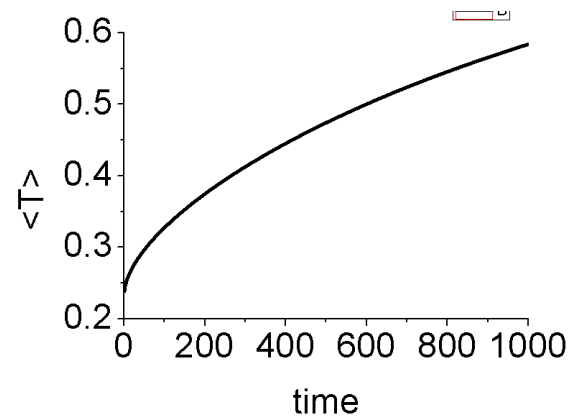
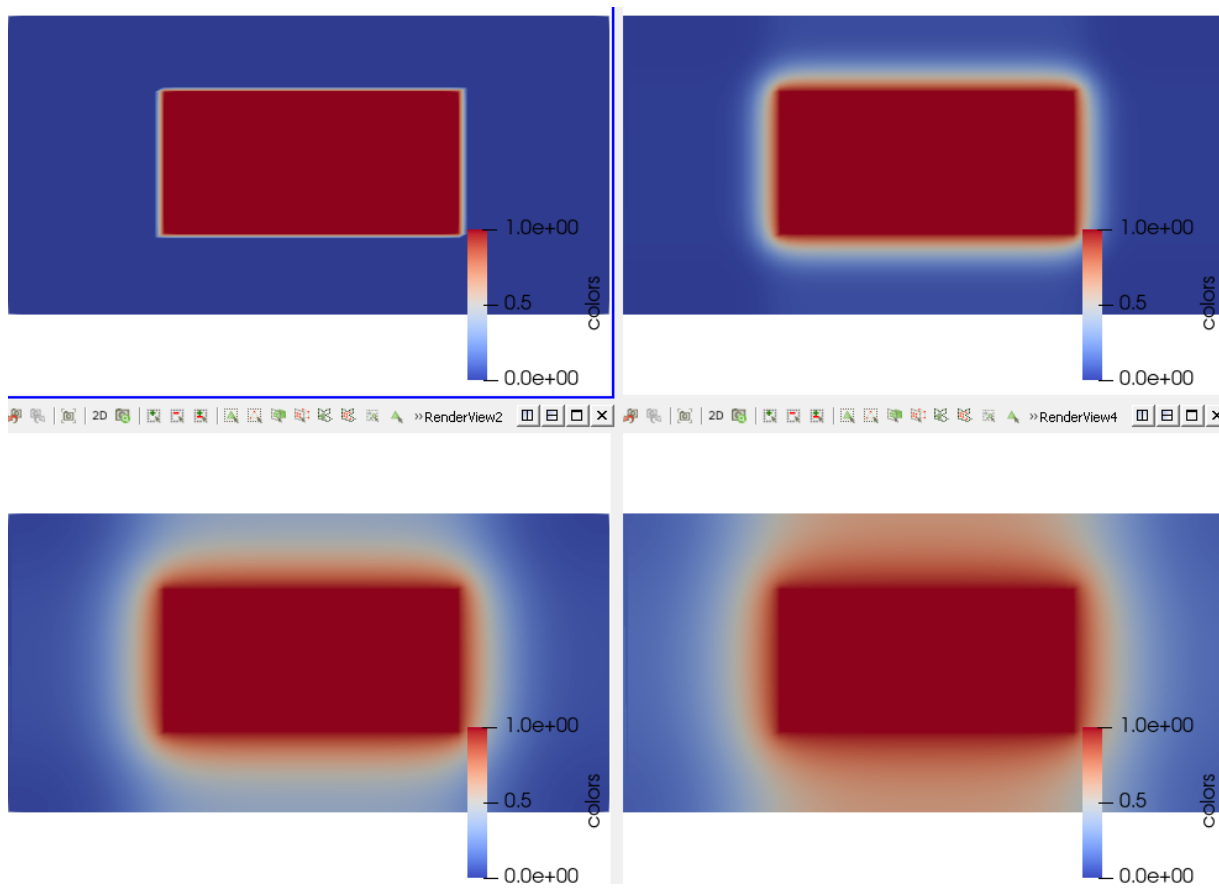
Приклад розв'язку

$$\frac{\partial T(\mathbf{r}, t)}{\partial t} = \nabla^2 T$$

Приклад розв'язку

$$\frac{\partial T(\mathbf{r}, t)}{\partial t} = \nabla^2 T + W(\mathbf{r})$$

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ